

РЕШЕНИЕ

№ 707

гр. София, 31.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав,
в публично заседание на 17.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **11253** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 28 от Закона за хазарта /ЗХ/.

Образувано е във връзка с Определение от 21.11.2023 г. на Административен съд – Бургас, с което е изпратена по компетентност жалба от адвокат Р. Д., от АК-Т., в качеството ѝ на процесуален представител на А. Т. Т., срещу отказ на изпълнителния директор на Национална агенция за приходите, обективиран в писмо изх.№ 24-02-1175#3/04.09.2024 г., да заличи Т. от регистъра по чл.10г, ал.1 от Закона за хазарта (ЗХ).

В жалбата се твърди, че отказът е незаконосъобразен и постановен при съществени нарушения на административното производство. Излагат се доводи, че административния акт не съдържа всички законоустановени реквизити - не е в изискуемата от закона форма, както и не са посочени фактически и правни основания за неговото издаване. Жалбоподателят счита, че при постановяване на административния акт не са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая, поради което е постановен отказ при липса на мотиви. Моли за отмяна на постановения отказ. Претендира присъждане на разноски по делото.

Ответникът – изпълнителен директор на Национална агенция за приходите, чрез процесуалния си представител – старши юрк. К., счита жалбата за неоснователна, поради което моли да бъде оставена без уважение. Излага доводи, че заличаването от регистъра по чл. 10г, ал.5, т.1 от ЗХ се извършва не по-рано от изтичане на

двугодишен срок от вписването, като този срок е определен от законодателя със специална цел спрямо уязвимите лица по чл. 10в, ал. 2 от ЗХ. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП редовно призована не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град като взе предвид становищата на страните и като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК, вр. чл. 144 АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Административното производство е започнало по заявление от А. Т. Т. до директора на ТД на НАП-Б., с приложено по образец искане за заличаване по чл. 10г, ал. 5, т. 1 от Закона за хазарта от регистъра на уязвими лица с цел допускането им до участие в хазартни игри, ведно с молба, в която се сочи, че Т. работи в игрална зала и вписването ѝ в регистъра по чл. 10г, ал. 5, т. 1 от Закона за хазарта възпрепятствало трудовите ѝ правоотношения с работодателя ѝ, поради което иска в най-кратък срок да бъде отписана от този регистър.

След извършена проверка изпълнителният директор на НАП установил, че Т. била вписана в регистъра по чл. 10г, ал. 5, т. 1 от Закона за хазарта по нейно желание за срок до 31.05.2025 г. Видно от приложената по делото административна преписка Т. е подала в ТД на НАП-Б. заявление, заведено с вх.№94-А-352/31.05.2023 г., ведно с приложено по образец искане за вписване по чл. 10г, ал. 3 от Закона за хазарта в регистъра на уязвими лица, с цел забрана или недопускането им до участие в хазартни игри.

Изпълнителният директор на НАП приел, че съгласно чл.10г, ал. 2, т. 3, във вр. с ал. 4 от ЗХ периодът, за който се извършва вписването в посочения регистър, не може да бъде по-кратък от две години, поради което постановил процесния отказ по искането, като уведомил Т., че ще бъде отписана от регистъра на уязвимите лица на 31.05.2025 г.

Съгласно разпоредбата на чл.10в, ал.1 от ЗХ, за да се намалят или избегнат потенциални негативни икономически, социални и личностни последици за уязвими лица и техните близки, се прилагат мерки за защита, които имат за цел забрана или недопускане до участие в хазартни игри на уязвими лица, посочени в ал.2 на същата разпоредба.

Поддържаният от НАП регистър на лицата по чл. 10в, ал. 3 от ЗХ има двойк смисъл. От една страна цели превенция на хора, които са склонни да участват лекомислено в хазартни игри, а от друга – цели да укаже подкрепа на хора, които са осъзнали, че проявяват някакъв вид зависимост към хазартна дейност. Като генералната цел е да се запази икономическото и социалното благосъстояние на уязвими лица и техните близки, както и да се съхранят социалните взаимоотношения в общността. В този смисъл, законодателят е преценил, че необходимият и достатъчен период за превенция от проява на бъдеща зависимост към хазартни игри или защита от възникнала такава зависимост е двугодишен. В случая Т., подавайки заявление за вписване в регистъра по чл.10г, ал.1 ЗХ, се е определила като субект на мерките за защита. Дори да се приеме, че Т. поради различни от посочените от законодателя цели е заявила вписване в регистъра за срок до 31.05.2025 г., това обстоятелство е ирелевантно при преценката относно законосъобразността на оспорения акт, тъй като, независимо от посочения от заявителя срок, заличаване е допустимо по искане на

заявителя само след изтичане на две години от вписването по арг. на чл.10г, ал.5, т.2 ЗХ, като законодателят е бил категоричен, че минималният срок на вписването не може да бъде по-кратък от две години / чл.10г, ал.4 ЗХ/.

По отношение на твърдението, че е нарушена формата на акта. Същият е издаден в писмена форма, като ирелевантно е дали отказът е формулиран във вид на решение или на писмо. В случая е ясна волята на административния орган, инкорпорирана в писмо, а именно и въз основа на посочени конкретни правни разпоредби защо искането на Т. за преждевременно отписване от водения регистър на лицата по чл. 10в, ал. 3 от ЗХ е невъзможно. Касателно възраженията на жалбоподателя, че цитираните разпоредби от Кодекса на труда и привръзката им със Закона за хазарта изземват ролята на съда да тълкува закона, следва да се посочи, че изясняването на разпоредбите от административния орган са изцяло във връзка с изложеното от Т. в молбата ѝ, че отписването от регистъра е пречка да упражнява свободно избраната от нея професия. В този смисъл по никакъв начин изложените от изпълнителния директор на НАП разяснения не водят до така сочения от жалбоподателката порок на постановления административен акт. Същите са допълнение към изложените от административния орган мотиви във връзка с приложените от Т. искания и твърдения.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 от АПК, съдът приема, че отказът е издаден от компетентен орган в установената форма, като в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и той е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Ясно изразена е волята на законодателя, правилно приложена от административния орган.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, своевременно заявената претенция на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателна, поради което на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. чл. 37, ал. 1 от ЗПП, съдът определя в размер на 200 лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на адвокат Р. Д., от АК-Т., в качеството ѝ на процесуален представител на А. Т. Т., срещу отказ на изпълнителния директор на Национална агенция за приходите, обективиран в писмо изх.№ 24-02-1175#3/04.09.2024 г., да заличи Т. от регистъра по чл.10г, ал.1 от Закона за хазарта.

ОСЪЖДА А. Т. Т. с ЕГН: [ЕГН], да заплати на Националната агенция за приходите сумата в размер на 200 (двеста) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: